

РЕШЕНИЕ

№ 3227

гр. София, 21.10.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, I отделение 8 състав, в публично заседание на 21.09.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Елеонора Стоянова, като разгледа дело номер **2059** по описа за **2009** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба вх. № 5226 от 23.03.2009 г. по описа на Административен съд С.-град и вх. № 53-00-141 от 06.03.2009 г., подадена от “Л. Т. 2.” Е., БУЛСТАТ *, представлявано от Л П Г с адрес гр. С., У. В Д. № 20 срещу Решение № 210 от 12.02.2009 г. на Д. на Д. “Обжалване и управление на изпълнението” при Централно управление на Националната агенция за приходи, с което е потвърден Ревизионен акт № */10.12.2008 г., издаден от Т Х И на длъжност главен инспектор по приходите, с който е отказано правото на признаване на данъчен кредит на дружеството за доставки, извършени от “Прима 1”Е. за периода м.05.2008 г., “Лини Т.” Е. за периода м.06 и 07. 2008 г. и за извършена вътрешнообщоностна доставка в периода м. 08. 2008 г. и са начислени съответните лихви.

Жалбоподателят излага доводи, че незаконосъобразно и необосновано е отказано признаването на данъчен кредит. По отношение на първия цитиран доставчик твърди, че неправилно е прието от ревизиращите лица, че поради липсата на експедиционен документ или налични парични средства не е осъществена доставка без да се вземе предвид, че стоката е получена от получателя каквито са изискванията на чл. 68, ал.1, т.1 от ЗДДС. На същото

основание е отказано признаване на данъчен кредит на жалбоподателя и по отношение втория доставчик като в жалбата изрично се, посочва, че е незаконосъобразен доводът на административния орган, че липсват складови помещения на “Лини Т.” Е.. На следващо място се излагат, доводи, че неправилно ревизиращият екип не признава осъществената вътрешнообщностна доставка като непризнават представения приемо – предавателен протокол с жалбата по административен ред, а вместо това дават вяра на този, който е предоставен на ревизиращия екип. Тук се излага доводът, че след като не се признава един частен документ, то също не би следвало да се признае и този който по съдържание е сгрешен в индивидуализиращите данни на доставчика. Не на последно място се твърди, че непризнатият данък по посочените фактури в РА е бил възстановен на ревизирувания субект с Акт за прихващане и възстановяване (АПВ) № 801125 от 23.06.2008 г. и АПВ № 801619 от 19.08.2008 г., поради което не е налице неправомерно ползване на данъчен кредит. В хода на съдебното производство “Л. Т. 2.” Е. редовно призован се представлява от А. Н., който поддържа жалбата и моли да се отмени РА. Излага доводи, че обжалваното решение е подписано от некомпетентен орган като се позовава на Заповед № РД – 01-127 от 01.12.2008 г. на Д. на Д. “О.”.

Ответникът - Директорът на Д. “О.” – гр. С. при ЦУ на Н., чрез процесуалния си представител – юрк. П с пълномощно по делото `1ъйва жалбата като неоснователна и недоказана. Претендира юрисконсултско възнаграждение в полза на ответника.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите и възраженията на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Със заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № 803993 от 22.07.2008 г., издадена на основание чл. 112 и чл. 113 от ДОПК, е възложено извършването на ревизия на “Л. Т. 2.” Е. с ЕИК по БУЛСТАТ *, за следните видове задължения по периоди: 1. Данък добавена стойност за периода 05.03.2008 г. – 30.06.2008 г. Извършването на ревизията е възложено на Т Х И – ръководител екип и на длъжност главен инспектор по приходите и Т И В на длъжност старши инспектор по приходите. Заповедта е издадена от М Г Р, началник сектор “Ревизии” в Д. “ДОК” на ТД на Н. – С. град, упълномощена по силата на заповед № РД – 01-243 от 28.04.2006 г. на Д. на ТД на Н. – С. град, да издава заповеди за възлагане на ревизии по реда на чл. 112, ал.2, т.1 от ДОПК, чл. 113, ал.3 и чл. 119, ал.2 от ДОПК, считано от 02.05.2006 г. В нея е посочен срок за извършване на ревизията до 2 месеца от датата на връчване на заповедта. ЗВР е връчена на Божидар Иванов Божков на 01.08.2008 г., пълномощник на юридическото лице.

Със ЗВР № 805490 от 29.09.2008 г. е изменена предходната ЗВР и е удължен периода на ревизията от 30.06.2008 г. на 31.08.2008 г. Срокът за приключването ѝ е определен до 01.11.2008 г. ЗВР е връчена на пълномощника Б на 08.10.2008 г. Извън срока по чл. 117, ал. 1 от ДОПК от ревизиращите органи е издаден

ревизионен доклад (РД) № 805490 от 17.11.2008 г. РД е връчен на жалбоподателя чрез пълномощника Б Б на 20.11.2008 г. в срока по чл. 117, ал. 4 от ДОПК. По реда на чл. 117, ал. 5 от ДОПК от ревизираното лице не е депозирано възражение срещу РД.

На основание чл. 119, ал. 2 от ДОПК М Г Р, началник сектор "Ревизии" в Д. "ДОК" на ТД на Н. С. - град е издала заповед за определяне на компетентен орган (ЗОКО) № К 805490 от 20.11.2008 г. (връчена на 17.12.2008 г. на упълномощеното лице), с която е определен компетентният да издаде РА орган по приходите – Т Х И.

Извън по чл. 119, ал. 3 от ДОПК, определеният със ЗОКО № К 805490 от 20.11.2008 г., компетентен орган е издал РА № * от 10.12.2008 г. Последният, е надлежно връчен на 17.12.2008 г. на ревизираното лице и съдържа реквизитите по чл. 120, ал. 1 от ДОПК.

С РА и РД органът по приходите е приел, че дружеството жалбоподател има непризнато право на приспадане на данъчен кредит в размер на 93 460,91 лв. по фактури, издадени от „Прима I" Е. и „Лини Т." Е. и начислен ДДС в размер на 20 400 лв. за деклариран, но недоказани вътрешнообщностни доставки /ВОД/ с получател "Конев Импорт Експорт" ООД, Гюргево, У. Декември 1918, бл. 311, ап. 3 с БУЛСТАТ Ro 23540905, представлявано от Петар Р. С РА е установено, че "Л. Т. 2." Е. има задължения за ревизирания период в размер на 58077,19 лева и надвнесена сума/ сума за възстановяване 21866,67 лева, като след извършено прихващане са определени задължения за довносяне в размер общи на 32688,44 лева главница и лихви за просрочия към тях в размер общо на 3522,08 лева или общо задължения в размер на 36 210,52 лева.

За ревизираните периоди, основният предмет на дейност на дружеството е търговия на мъжки и дамски обувки от изкуствена кожа и плат, мъжки и дамски ризи, детски обувки и сандали, както и търговия с леки автомобили за Р. Основен клиент на „Л. Т. 2." Е. за периода е "CONEV IMPORT EXPORT S.R.L. „Р, с VIN RO23540905. Ревизиращите органи са установили, че дружеството - жалбоподател няма назначени лица на трудов договор, дружеството не притежава търговски обекти, складове и дълготрайни материални активи /ДМА/. В хода на ревизията, са извършени насрещни проверки на доставчиците на „Л. Т. 2." Е.. С Протокол за извършена насрещна проверка /ПИНП/ № 18-53-06-318/08.09.2006 г. е установено, че доставчика „Прима 1" Е., ЕИК по БУЛСТАТ *, е издал на жалбоподателя 21 бр. фактури, подробно описани в констатациите към Ревизионен доклад № 805490/ 17.11.2008 г. Предмет на доставките мъжки и дамски обувки, чехли, боти, ботуши, сандали и дамски чанти. Предходни доставчици „Теови 2002" Е., ЕИК по БУЛСТАТ *, „Щърбев Трейд" Е., ЕИК по БУЛСТАТ * и „Гидо Фешън Шус" ООД, ЕИК по БУЛСТАТ *. До нето е изпратено по пощата Искане за представяне на документи и писмени обяснения от задълженото лице /ИПДПОЗЛ/ № 18-53-06-318/14.08.2008 г. С Опис вх. № 18-56-06-318/03.09.2008 г. са представени копия от фискални бонове, копия от фактури за покупки и продажби и декларация от управителя на

„Прима 1" Е.. В декларацията е записано, че дружеството разполага с необходимата материална и кадрова обезпеченост за извършваната дейност. Лицето декларира, че разполага с магазин и складова база в комплекс „ЗОРА" в гр. П. Посочва, че транспорта е за сметка на клиента. С искането за представяне на документи са изискани складов /експедиционен документ за продадената стока, имена и ЕГН на лицата, извършили натоварването на стоките в транспортното средство, дата, час и обект на предаване на стоките на получателя, материално отговорно лице /МОЛ/ на предаване, обратна ведомост към 31.05.2008 г. Цитираните документи, не са представени в хода на ревизионното производство.

На основание чл. 37, ал. 4 от ДОПК, ревизиращият екип е приел, че изисканите и непредставени документи, не съществуват. Установено е, че към момента на издаване на фактурите, „Л. Т. 2." Е., не разполага с парични средства за извършените плащания.

По отношение на втория доставчик „Лини Т." Е., ЕИК по БУЛСТАТ *, с ПИНП № 18-53-06-346/29.08.2008 г., издаден от ТД на Н. - С. град е установено, че фактура № 130/26.06.2008 г. на стойност 194 529 лв. и ДДС в размер на 38 905,80лв. на „Л. Т. 2." Е.. Предмет на доставката са мъжки и дамски обувки, чехли, боти, ботуши, сандали, дамски чанти и мъжки ризи. До „Лини Т." Е. е изготвено ИПДПОЗЛ № 18-53-06-346/ 27.08.2008 г., получено от счетоводителя на дружеството. От представени документи е установено, че относно разплащането е представен приходен касов ордер /ПКО/ № 16/29.06.2008 г. за сумата от 233 494,80 лв. Представени са приемо-предавателни протоколи. Транспортът е за сметка на „Л. Т. 2." Е.. Дружеството декларира, че стоките са извозени от склад на „Софстрой Комплект" Е., ЕИК по БУЛСТАТ *, находящ се в гр. С., кв. „Бенковски". Лицата, осъществили товаро-разтоварната дейност са служители на „Софстрой Комплект" Е..

За предходен доставчик е посочен „Софстрой Комплект" Е., издател на фактура № 318/23.06.2008 г. на стойност 93 559,10 лв. и ДДС в размер на 18 711,82лв. За разплащане в брой по фактура № 318/23.06.2008 г. е представен ПКО № 35/23.06.2008 г., издаден от „Софстрой Комплект" Е. за получена от „Лини Т." Е. сума в размер на 112 270,92 лв.

Извършена е проверка на фактура № 43/24.07.2008 г. на стойност 124 885,80 лв. и ДДС в размер на 24 977,16 лв. и е установено, че тя е издадена от „Лини Т." Е. на „Л. Т. 2." Е.. Предходен доставчик е „Софстрой Комплект" Е., издател на фактура № 320/26.06.2008 г., на стойност 82 473,04 лв. и ДДС в размер на 16 494,61 лв.

В хода на ревизията е направена проверка на „Софстрой Комплект" Е., при която е установено, че дружеството няма регистриран електронен касов апарат с фискална памет /ЕКАФП/. Като предмет на доставката по цитираните фактури са отразени мъжки и дамски обувки, чехли, боти, ботуши, сандали, дамски блузи и мъжки ризи. Предходен доставчик - внос от К и В. Съгласно декларация от „Софстрой Комплект" Е., транспорта е извършен с камион „Ивеко" с рег. № СА

8340 МА, а товаро-разтоварната дейност е извършена от наети лица /хамали/. Не са представени доказателства - ЕГН на наетите лица, граждански договори, документи за плащане. Управителя на дружеството посочва, че към момента на проверката няма обекти. Представен е Договор за наем от 01.09.2. г., сключен между „Транскарго"Е., ЕИК по БУЛСТАТ *-наемодател и „Софстрой Комплект" Е.-наемател, за наемане на бивш Селскостопански двор в квартал Бенковски-Софня и фактура № 2/11.12.2. г., издадена от „Транскарго" Е. на стойност 11 200 лв. и ДДС в размер на 2 240 лв. за платен наем за м. 09, м. 10, м. 11 и м. 12.2. г. Не е представена фактура за платен наем за периода от 01.01.2008 г. до 31.08.2008 г.

По делото по искане на жалбоподателя е допусната и изслушана съдебно счетоводна експертиза. Във връзка с възложените му задачи, вещото лице – Л. А. З., което след като се е запознала с предоставените от жалбоподателя писмени доказателства. Вещото лице е дало следното заключение по поставените въпроси, както следва – посочено е, че фактура № */26.06.2008г. в размер на 38 905.80 лв. с доставчик „Лини Т." Е. е отразена в дневника за продажбите и в справката – декларация за ДДС на „Лини Трейдиг" Е. за данъчен период 01.06. - 30.06.2008г. с вх. № ДДС.2214-1007057/14.07.2008г. с данъчна основа 194 529.00 лв. и начислен ДДС за продажбите в размер на 38 905.80 лв. Съгласно предоставеното извлечение от счетоводен регистър „Хронология на осчетоводените документи за периода от 01.06.2008г. до 30.06.2008г. фактурата е осчетоводена по дебита на сметка 411 „Клиенти" с общата стойност на фактурата в размер на 233 434.80 лв., по кредита на сметка 702 „Приходи от продажби на стоки" в размер на данъчната основа 194 529.00 лв. и по кредита на сметка 4532 „Начислен данък за продажбите" в размер на 38 905.80 лв. По данъчната основа на фактура № */24.07.2008г., издадена от „Лини Т." Е. е 124 885.80 лв., начисленият ДДС е в размер на 24 977.16 лв. Тя е отразена в дневника за продажбите и в справка - декларация за ДДС на „Лини Т." Е. за данъчен период 01.07. - 31.07.2008г. с вх. № ДДС.2214-1013798/14.08.2008г. с данъчна основа 124 885.80 лв. и начислен ДДС за продажбите в размер на 24 977.16 лв. Предмет на доставката са чехли за баня. Не се предостави договор или други документи, с които е документирана доставката от „Лини Т." Е. на „Л. Т. 2." Е.. В предоставеното извлечение от счетоводен регистър „Хронология на осчетоводените документи за периода от 01.07.2008г. до 31.07.2008г. фактурата е осчетоводена по дебита на сметка 411 „Клиенти" с общата стойност на фактурата в размер на 149 862.96 лв., по кредита на сметка 702 „Приходи от продажби на стоки" в размер на данъчната основа 124 885.80 лв. и по кредита на сметка 4532 „Начислен данък за продажбите" в размер на 24 977.16 лв. Изписването на продадените стоки по двете фактури е осчетоводено по кредита на сметка 304 „Стоки" и по дебита на сметка 702 „Приходи от продажби на стоки" в края на годината.

По отношение на доставчика “Прима I” Е. не е дала заключение дали е начислен данъка по тези доставки, тъй като е станало невъзможно извършването на

проверка в счетоводството на „Прима I" Е., експертизата не може да даде заключение дали е начислен данъка по доставките от „Прима I" Е..

Данъкът в размер на 38 905.80 лв. по фактура № */26.06.2008г., издадена от „Лини Трейдиг" Е., е отразен в дневника за продажбите за данъчен период 01.06. — 30.06.2008г. и Декларацията по ДДС с вх. № ДДС.2214-1007057/14.07.2008г. на „Лини Т." Е.. Данъкът е отразен по кредита на сметка 4532 „Начислен данък за продажбите". Данъкът в размер на 24 977.16 лв. по фактура № */24.07.2008г. издадена от същия доставчик е отразен в дневника за продажбите на дружеството за данъчен период 01.07. - 30.07.2008г. и Декларацията по ДДС с вх. № ДДС.2214-1013798/14.08.2008г. на „Лини Т." Е.. Данъкът е отразен по кредита на сметка 4532 „Начислен данък за продажбите". С отразяването на данъка по процесиите фактури по кредита на сметка 4532 „Начислен данък за продажбите" е осчетоводено задължение към бюджета с начисления ДДС по тях. По отношение на цитираната първа фактура, издадена от цитирания доставчик начисленият данък е отразен в справка - декларация по ДДС за данъчен период 01.06. - 30.06.2008г. с вх. № ДДС. 2214-1007057/14.07.2008г. Резултатът по справката - декларация за посочения данъчен период е ДДС за внасяне в размер на 4 104.41 лв. Съгласно Банково извлечение № 85 от сметката на „Лини Т." Е. в Уникредит банк, дължимият ДДС в размер на 4 104.41 лв. е платен по сметка на ТД на Н., Офис Изток на 28.07.2008г. Начисленият данък за продажбите по втората фактура в размер на 24 977.16 лв., издадена от „Лини Т." Е., е отразена в справка - декларация по ДДС за данъчен период за данъчен период 01.07. - 31.07.2008г. с вх. № ДДС. 2214-1013798/14.08.2008г. Резултатът по справката - декларация за посочения данъчен период е ДДС за внасяне в размер на 1 952.64 лв. Съгласно Банково извлечение № 90 от сметката на „Лини Т." Е. в Уникредит банк, дължимият ДДС в размер на 1 952.64 лв. е платен по сметка на ТД на Н., Офис Изток на 18.08.2008г.

Съгласно Протокол за приемане на Справка - декларация по ЗДДС и VIES декларация за данъчен период 01.08 -31.08.2008г. с вх. № ДДС. 2204-0954039 от 12.09.2009г., с която е деклариран общ размер на данъчната основа на вътрешнообщности доставки в размер на 211 550 лв. Фактура № */26.08.2008г. на стойност 102 000 лв. с доставчик „Л. Т. 2." Е. и получател CONEV IMPORT EKSPORT SRL е за доставка на лек автомобил с марка Mercedes Benz. Към фактурата са приложени - Потвърдително писмо от 26.08.2008г., с което от CONEV IMPORT EKSPORT SRL е потвърдено, че автомобилът съгласно фактура № */26.08.2008г. е получен в страната; - Приемо - предавателен протокол от 27.08.2008г., подписан от Купувача и Продавача по фактурата за предаване на автомобила. Въз основа на така установените документи, заключението е приело, че „Л. Т. 2." Е. разполага с документите по чл.45 т.2, б."а" ППЗДДС за извършени ВОД през м.08.2008г, както и че въпросната доставка е отразена в счетоводството му по дебита на сметка 411 "Клиенти" и по кредита на сметка 7021 „Приходи от продажби на стоки" с фактурната им стойност.

По отношение представените два броя Актове з прихващане или възстановяване, вещото лице е дало следното заключение - АПВ № 801125/23.06.2008г. е съставен за периода 01.05. - 31.05.2008г. във връзка с подадена от „Л. Т. 2.“ Е. справка - декларация по ЗДДС с вх. № 0943093/06.06.2008г. Акта е подписан от орган по приходите, издал Акта. С АПВ № 801125/23.06.2008г. е възстановен данъчен кредит в размер на 29 577.95 лв. Сумата е постъпила по сметка на „Л. Т. 2.“ Е. на 24.06.2008г. Целият размер на възстановения данъчен кредит е по процесиите фактури с изпълнител „Прима I“ Е., описани в Таблица № 1. АПВ № 801619/19.08.2008г. е съставен също така за периода 01.05. - 31.05.2008г. във връзка с подадена от „Л. Т. 2.“ Е. справка - декларация по ЗДДС с вх. № 0949608/08.08.2008г. за възстановяване на данъчен кредит в размер на 26 177.16 лв. Сравнението на данните отразени в АПВ № 801619/19.08.2008г. и дините по справка - декларация по ЗДДС с вх. № 0949608/08.08.2008г. показват, че декларирания ДДС за възстановяване е за данъчен период 01.07. - 31.07.2008г. АПВ № 801619/19.08.2008г. не е подписан от орган по приходите, издал Акта. Не е извършено възстановяване на ДДС в размер на 26 177.16 лв. от ТД на Н. по сметка на „Л. Т. 2.“ Е. . В дневника за покупките на „Л. Т. 2.“ Е. за данъчен период 01.07. — 31.07.2008г. е включена фактура № */24.07.2008г. на стойност 124 885.80 лв. и ДДС 24 977.16 лв. издадена от „Лини Т.“ Е.. В ДДС за възстановяване по АПВ № 801619/19.08.2008г. е включен данъчния кредит по фактура № */24.07.2008г. в размер на 24 977.16 лв.

При така установеното от фактическа страна, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата изхожда от надлежна страна – адресат на обжалвания РА, имаща право и интерес от оспорването. Подадена е в законоустановения 14 дневен срок за оспорване от датата на връчване на решението на Д. на Д. „О.“, видно от пощенското клеймо на приложения по делото плик, поради което е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Разгледана по същество е ОСНОВАТЕЛНА.

За да приеме, че не е налице реалност на доставката и да се приложи чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС ревизиращият екип е приел, че в тази норма е регламентирано изискване, съгласно което правото на данъчен кредит е неразделно свързано с получаването на стоки по облагаема доставка. Съгласно разпоредбата на чл. 6, ал. 1 от ЗДДС, доставка по смисъла на този закон, е прехвърлянето на право на собственост или друго вещно право върху стоката. Тълкуването на посочените разпоредби налага извода, че реалното извършване на облагаема доставка е задължително условие за възникване право на данъчен кредит.

Съгласно разпоредбата на чл. 6 от ЗДДС доставка на стока по смисъла на този закон е прехвърлянето на правото на собственост или друго вещно право върху стоката. Такива доказателства не се съдържат в административната преписка и не се ангажираха в съдебното производство, не независимо от допълнително представените 10 броя касови бонове и дневни отчети от касов апарат на прекия доставчик. Съдът не им дава вяра, тъй като ако същите са били налични към

момента на насрещната проверка доставчикът е следвало да представи всички, а не само тези от 23.12.2008 г. и 29.12.2008 г.

Съгласно чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, данъчен кредит е сумата на данък по този закон на регистрирано лице за реално получена от него стока или услуга по облагаема доставка, която лицето има право да приспадне. От анализа на посочените законови разпоредби се налага извода, че за да възникне право на приспадане на данъчен кредит за получателя по доставката, е необходимо да са налице реално осъществени облагаеми доставки. Законът не свързва правото на данъчен кредит единствено с издаването на фактури, а поставя изискването да са налице реално осъществени доставки. Поради това, при преценката дали е възникнало за получателя по доставките право на приспадане на данъчен кредит, органите по приходите имат правомощието да проверят дали реално е осъществена доставка, т. е. дали е възникнало данъчно събитие, което представлява предпоставка за начисляване на данък от доставчика и съответно - за възникване право на приспадане на данъчен кредит за получателя по доставката. При осъществяването на тази проверка органите по приходите могат в рамките на предоставените им от ДОПК правомощия, да извършат проверки относно факти и обстоятелства, които пряко или косвено установяват наличието или липсата на реално осъществена доставка.

Следователно чл. 68 от ЗДДС посочва, че правото на данъчен кредит възниква в периода, през който данъкът по доставката става изискуем, като се спазват изискванията на чл. 25, ал.5 от ЗДДС, а именно, че данъкът става изискуем на датата на данъчното събитие. В този случай следва да се има предвид и нормата на ал.6 на същата норма при авансово плащане. При това положение следва стриктно да се следи дали фактурата включена в справката – декларация към момента на нейното издаване л към момента на настъпване на данъчното събитие или авансова плащане, за да се прецени дали е нарушена нормата на чл. 72, ал.1 от ЗДДС. Тази норма предвижда, че правото на приспадане на данъчен кредит за данъчен период, през който е възникнало това право или в един от следващите три данъчни периода. Следователно, за да е налице това право съответната фактура е необходимо да бъде включена в справката – декларация към момента на извършване на авансово плащане или възникване на данъчното събитие или през следващите три данъчни периода, но не и предварително към монета на издаване на фактурата.

Прието е, че събраните в ревизионното производство доказателства, не доказват извършването на реални доставки по смисъла на чл. 6, ал. 1 от ЗДДС. При насрещната проверка на „Прима I" Е., не са представени документи за извършени товаро-разтоварни дейности, не са представени приемо-предавателни протоколи за предаването на стоката, оборотна ведомост към 31.05.2008 г. Управителят на „Прима I" Е. декларира, че дружеството разполага с необходимата материална и кадрова обезпеченост за извършваната дейност - търговия, но не представя никакви доказателства в подкрепа на декларираните обстоятелства. По отношение на предходния доставчик „Софстрой Комплект" Е.

на доставчика "Лини Т." Е., органът по приходите е счел, че стоките се съхраняват в нает от „Транскарго" Е. имот, находящ се в кв. Бенковски — С.. Представена е фактура за платен наем за месец септември до месец декември 2. г. Не са представени доказателства, че за периода от 01.01.2008 г. до 31.08.2008 г., процесния обект е ползван от „Софстрой Комплект" Е.. Както и че не са представени документи за извършена товаро – разтоварна работа. Основаните доводи в тази насока са, че доставката на процесните стоки предполага преминаването им от патримониума на един собственик в патримониума на друг, т. е. наличието на стоков поток, при който стоката следва да бъде извадена от собствени или наети складове, и освен това движението на тези стоки предполага техния превоз, да са се приеме за безспорно изпълнението на доставките по процесните фактури. „Прима I" Е. и „Лини Т." Е. твърдят, че транспорта е за сметка на „Л. Т. 2." Е.. От събраните в хода на ревизията доказателства е установено, че няма документи за собственост или наето транспортно средство от „Л. Т. 2." Е., с което да е превозена стоката.

Настоящия съдебен състав намира, че са необосновани доводите на ревизиращите органи при обосноваването на липса на извършена доставка между жалбоподателя и доставчиците "Прима I" Е. и "Лини Т." Е. по следните съображения. На първо място се вижда двойния стандарт, който е използват от приходните органи при извършването на насрещните проверки и на двете дружества преки доставчици и техните предходни такива. Не е извършвана предходна проверка на обявените обстоятелства декларирани от "Прима I" Е., за което са изброени доставчиците "Теови 2002" Е., "Щърбев Трейд" Е. и "Гидо Фешън Шус" ООД, а по отношение на твърдението, че разполага с магазин и складова база в комплекс "Зора" в гр. П е прието, че не съществуват, тъй като не са представени писмени доказателства в тази връзка и вместо да извърши необходимите действия по установява на тяхното действително положение. Константната практика на касационната инстанция е свързана с факта на съществуване на правилното счетоводно записване на обстоятелствата, за което в настоящия случай не се спори отстраните.

По отношение на другия доставчик "Лини Т." Е. е отказано признаването на данъчен кредит поради липсата на представени писмени доказателства от предходния доставчик "Софстрой Комплект" Е., които да обосноват, че има текущ договор с наетия склад в кв. Бенковски в град С. и посочването на индивидуализиращи данни на хамали, натоварили стоката на превозни средства. Тук следва да се отбележи, че приходните органи са тълкували превратно представили представените от "Софстрой Комплект" Е. писмени доказателства. Видно от приетия по делото "Договор за наем" (л.108) между това юридическо лице и "Транс арго" Е. се установява, че същият е сключен на 01.09.2. г. със срок на действие 1 година считано от датата на подписването му. В този договор не е изрично разписано срока на плащане на наемните вноски, а само начина за това по банков път или брой. С оглед позоваването на тази проверка на доставчика на прекия доставчик на жалбоподателя, приходните органи не са се съобразили и са

нарушили ТР № 5 от 2004 г. на Върховния административен съд. По тези съображения настоящия съдебен състав намира, че жалбата е основателна в тази и част.

По отношение непризнаването на данъчен кредит по ВОД основния аргумент на приходните органи е фактът, че при извършената ревизия дружеството – жалбоподател е представило приемо-предавателен протокол от 27.08.2008 г., в който като доставчик/продавач е посочено лицето „Л. Т. 2.“ Е., с друг адрес за кореспонденция - гр. С., У. „Д. К“, друг номер по БУЛСТАТ - * и друг представител - Лилия Н. При проверка в информационния масив на Н. е установено, че с ЕИК по БУЛСТАТ * е регистрирана фирма „Лили-92“ Е., с представител Л. И Н. По тези съображения е счетено, че не е налице ВОД и на основание чл. 86, ал. 1 и ал. 2 от ЗДДС за периода 01.08.2008 г. – 31.08.2008 г. следва да се начисли ДДС в размер на 20 400 лв. Видно от отразеното в РД и РА „Л. Т.“ Е. е станал собственик на 2 броя леки автомобила марка “Мерцедес Бенц” ML 320 CDI, дизел, закупени с фактури с № 200...57 / 26.08.2008 г. и № 200...58/26.08.2008 г. от “Лини Ауто” Е.. За това обстоятелство не се спори по делото, както и че въпросните МПС – та са елемент на ВОД от Г. Същата стока е станала предмет на следваща ВОД от 26.08.2008 г., при която жалбоподателят вече е в качеството на продавач ги е продал в Р.

Действащото законодателство в този случай приема, че за непризнатия данъчен кредит по извършената вътрешно общностна доставка от жалбоподателя в качеството му на доставчик, се прилага нормата на чл. 45 от Правилника за приложение на ЗДДС. Изрично в тази норма са предвидени писмените документи, които следва да съпровождат стоката в зависимост от начина за нейното транспортиране. По делото липсват данни за това дали е за сметка на доставчика или на получателя, когато е извършен от трето лице, както е прието в РА и РД. За това обстоятелство не се и спори между страните. Общо и в трите хипотези разгледани в чл. 45, т.2 от ППЗДДС е предвидено, че задължително към документите, посочени в т.1 на цитираната норма, следва да се представят транспортен документ или писмено потвърждение от получателя или упълномощено от него лице, а когато транспортът е за негова сметка само писмено потвърждение. Видно от приетата по делото ССЕ, която се кредитира изцяло от съда, доставчикът притежава потвърдително писмо от 26.08.2008 г., с което от Conev Import Eksport SRL е потвърдено, че автомобилът съгласно фактура № 5/26.08.2008 г. е получен в страната. Вещето лице изрично е посочило, че доставката е отразена в счетоводството на “Л. Т. 2.” Е. по дебитата на сметка 411 “Клиенти” и по кредита на сметка 7021 “Приходи от продажби на стоки”. В тази връзка след да се отбележи, че след като ревизиращият екип е установил несъответствие между посочените имена на юридическото лице и останалите го индивидуализиращи данни в представения приемо – предавателен протокол от 27.08.2008 г., същият е бил в правото и фактическата възможност да извърши проверка в счетоводството на фирма “Л-92” Е. с представител Л. И Н, чийто адрес и ЕИК по БУЛСТАТ са изписани в посочения протокол. По тези

съображения направения отказ да се кредитира представения с жалбата до решаващия орган приемо – предавателен протокол между жалбоподателя и румънската фирма не може да се сподели, че същия не следва да се кредитира, тъй като е частен документ. Твърденията на дружеството – жалбоподател в настоящето производство за наличие на техническа грешка са потвърждават от установеното от вщото лице. По тези съображения жалбата в тази й част е основателна.

По отношение на наведените доводи в жалбата с оглед наличието на два акта за прихващане и възстановяване, настоящия съдебен състав намира, че следва да се произнесе на първо място по този въпрос. С оглед извършено изменение на нормата на чл. 129, ал.2 от ДОПК с ДВ, бр. 108/2. г. е предвидено, че . По тези съображения следва да се отбележи, че жалбата в тази й част е неоснователна, тъй като с влизането в сила на цитираната промяна е предвидено, че независимо от извършването на прихващане или възстановяване включително когато актът за прихващане и възстановяване е обжалван, задълженията за данъка или задължителните осигурителни вноски подлежат на установяване чрез извършване на ревизия. Ако актът е обжалван по съдебен ред, издаването на ревизионен акт е допустимо до влизане в сила на съдебното решение. Представените и приети като доказателства по делото АПВ № 801125/23.06.2008 г. и АПВ № 801619/19.08.2008 г. са съставени след посоченото изменение на ДОПК, поради което за тях важи неговото разписание и прави неоснователни наведените възражения в тази връзка.

По отношение направеното възражение за липсата на редовно упълномощаване от страна на решаващия орган на този, който е подписал решението на от негово име, настоящия съдебен състав намира същото за неоснователно. Действително е представена Заповед № РД – 01-127/01.12.2008 г., с която директорът на Д. “Обжалване и управление на изпълнението” – С. при ЦУ на Н. е упълномощил своя заместник на основание чл. 10, ал.2 от Закона за Националната агенция за приходите за предоставените, с част от предоставените му права, изрично изброени в чл. 10, ал.1 от ЗНАП. Сред тези права няма изрично посочено право и задължение да издава решения при административното обжалване на ревизионните актове, но същевременно в посочена заповед в т.1, първо тире са му вменени тези правомощия. С оглед тези обстоятелства посочените с жалбата възражения в тази връзка са неоснователни.

С оглед крайния изход на делото заявеното от процесуалния представител на жалбоподателя искане за присъждане на сторените съдебно – деловодни разноски, представляващи заплащането на държавна такса в размер на 50 лева, възнаграждение на приетата по делото съдебно – счетоводна експертиза в размер на 150 (сто и петдесет) лева и адвокатско възнаграждение в размер на 1 50 (сто и петдесет) лева, поради факта, че в представеното по делото пълномощно няма изрично отбелязване на договорено и платено възнаграждение или общо 350 (триста и петдесет) лева е основателно и на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК, ответникът следва да бъде осъден да заплати

от бюджета на Н. – С. – град сумата от 350 лв., представляваща съдебно – деловодни разноси.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 160, ал. 1, предл. последно от ДОПК, Административен съд – С. град, I – во отделение, 8-ми състав,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ ИЗЦЯЛО Ревизионен акт № № */10.12.2008 г., издаден от Т Х И на длъжност главен инспектор по приходите, потвърден с Решени № 210 от 12.02.2009 г. на Д. на Д. “Обжалване и управление на изпълнението” – С. при ЦУ на Н..

ОСЪЖДА Д. на Д. “обжалване и управление на изпълнението”, гр. С., У. Аксаков № 21 да заплати от бюджета на министерство на финансите, Национална агенция за приходите, Д. “О.” сторените от жалбоподателя “Л. Т. 2. Е. съдебно – деловодни разноси в размер на 350 (триста и петдесет)лева.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14 - дневен срок от съобщението до страните за изготвянето му и получаването на препис от съдебния акт.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: